

Ματωμένη σελήνη

JO NESBO

ΕΚΔΟΣΕΙΣ «ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ»

Ο Χάρι Χόλε και οι σοκοφρέτες

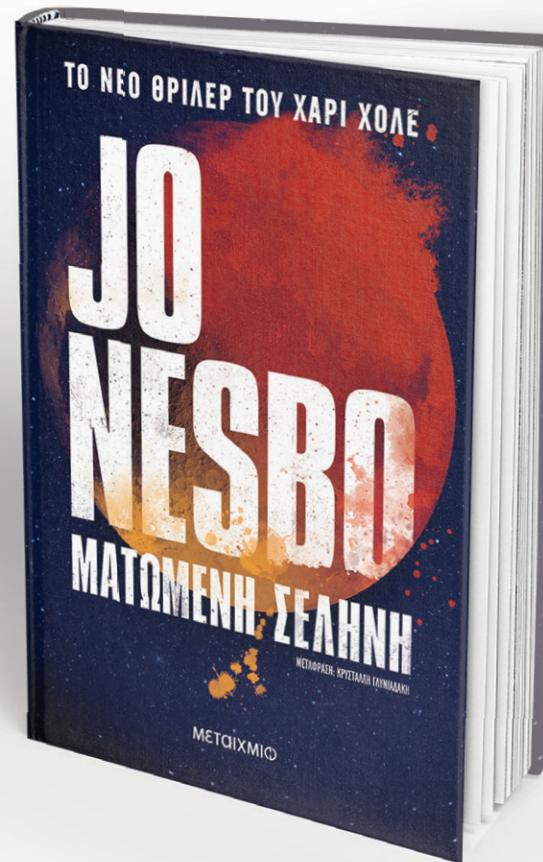
Απέναντι από το παλιό γραφείο της Γούναρη υπήρχε ένα κατάστημα διανομής Τύπου με όλα τα παρελκόμενα. Τσιγάρα, ελβετικοί σουγιάδες, σοκολάτες αμυγδαλού και δωροσακούλες για τους πιτσιρικάδες. Είχε και διεθνή τύπο και τσίμπαγα το entertainment weekly που σμίλεψε ένα κομμάτι της ποπ κουλτούρας μου. Σε μια γωνία το έμπειρο μάτι του σαρωτή σελίδων διέκρινε μια μικρή στοίβα βιβλίων με γκρι ράχη. Ήταν η αστυνομική σειρά των εκδόσεων «Μετάιχμιο» και το ένστικτο με οδήγησε να κατεβάσω το «Νέμεσις», το τέταρτο στη σειρά βιβλίο του Jo Nesbo με ήρωα τον Χάρι Χόλε. Δεν συνήθιζα να πιάνω σειρές βιβλίων στη μέση αλλά το όνομα του Νέσμπο είχε αρχίσει να τρυπώνει ύπουλα στο θυμικό σαν ρεφρέν των Cardigans. Αυτός και η Τζίλιαν Φλιν ήταν οι λόγοι που μίλησα για πρώτη φορά στον πληθυντικό, στην καλύτερή μου φίλη.

Ο Batman του Μεταίχμιου

Τώρα στα τριαντάχρονα των εκδόσεων θα πρέπει να γίνει μια ειδική τελετή που ο Νέσμπο θα πάρει τη κάπα του σκοτεινού ήρωα και αν είναι δυνατόν ένα λυχνάρι που αν το τρίψει, η Τότεναμ θα κατακτήσει πρωτάθλημα. Καθιέρωσε και έκανε το Nordic noir ευρέως γνωστό στην Ελλάδα. Πουλάει τρελά και δεν «ξεπουλιέται». Τώρα ειδικά που η Σκανδιναβική λαίλαπα του αστυνομικού κάπου έχει «κάτσει», αυτός τραβά στην ανηφόρα της αναρρίχησης ατάραχος και αγέρωχος. Τον διαβάζουν: Ο μπαρίστα με το παρατσούκλι «Μποντιρόγκα». Ο Αντώνης Καρπετόπουλος. Μια κοπέλα που μου άρεσε αλλά παντρεύτηκε και μένει στο Άμστερνταμ. Η Ιουλία Καραπατάκη. Μία έφηβη με κοραλί νύχια σε μια παραλία του Προαστείου που τη ρώτησα με την βλακώδη αδιακρισία μου αν της αρέσει και μου είπε «Πώρωση»! Γενικά η γκάμα αναγνωστών είναι τεράστια σαν πολυκατάστημα που στέκεσαι στη είσοδο και ξεχνάς πως σε λένε.

Γράφει κι άλλα, έτσι δεν είναι;

Ασφαλώς. Απ' όλα έχει η τούνδρα του μπαξέ. Και άλλα μυθιστορήματα (ο Γιός είναι σούπερ αδικημένος), διηγήματα (το αδύνατό του σημείο so far) σεξπλικές δια-

σκευές, δε έχει στασό. Αλλά όπως και να το κάνουμε η σειρά με τον Χάρι Χόλε που έφτασε αισίως τα δεκατρία βιβλία είναι το Κράκεν αποδοχής.

Ο Τζο Νέσμπο πρέπει

να σκοτώσει τον Χάρι

Διαβάζοντας τη Ματωμένη Σελήνη μου έκατσε αυτό το motto στο νου και δεν έχει φύγει ακόμα. Ίσως το πέρασμα του χρόνου, ίσως το ξαφνικό ανέβασμα του υδράργυρου, ίσως η προσπάθεια αποκοπής από συνήθειες για εμάς που είμαστε τέρατα της γλυκιάς μπαναλιτέ. Για να επανέλθω στο βιβλίο, θα μιλήσω με κωδικούς: Πολλά παράσιτα σε κάθε σημείο του οργανισμού. Ο κανιβαλισμός μεγαλώνει γερά παιδιά. Ένας Πάστορας κάτι ψάχνει. Κοντρόλ στο αλκοόλ όπως οι ήρωες στη ταινία του Βίντεμπεργκ. Ο Χόλε ντυμένος στη πένα. Οι εχθροί γίνονται φίλοι ή στην ανάγκη και συνεργάτες πολύτιμοι. Μακαρίζω τη στιγμή που το μάτι έπεσε στο γκρι. Όλα τ'άλλα είναι απλά «δάκρυα στη βροχή» με τα λόγια του Ρούτγκερ Χάουερ.

Μιχ. Παπ.